

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kandidati za volitev v trgovsko in obrtno zbornico kranjsko so:

Za trgovski razred:

Gospod **Alfred Ledenk**, trgovec in mestni odbornik.

„ **Josip Lozar**, trgovec.

| Gospod **Jan. Knez**, mlajši, trgovec in posestnik.

| „ **Fran Kolman**, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

Vaso Petričič, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

Za obrtni razred:

Gospod **Jan. N. Horak**, rokovičar, hišni posestnik in mestni odbornik.

| Gospod **Miha Pakič**, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

V Ljubljani 16. februarja 1884.

Narodni centralni volilni odbor.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 22. februarja.

Odsek za urejenje duhovenske plače je določil sledeče plače za Štajersko, Koroško, Kranjsko, Solnograško in Tirolsko: V glavnih mestih župniki 1000 gld., kaplani 400 gld.; v mestih, trgih in toplicah župniki 800 gld., kaplani 350 gld., na družih farah župniki s sistemizovanimi kaplani 700 gld., kaplani 300 gld., župniki brez kaplanov 600 gld. Blizu jednake plače so določene za Primorsko.

Provizorji praznih župnij dobivajo svojo plačo iz religijskega fonda v razmeri s kongruo po 30 do 60 gld. na mesec.

Pokojnine se imajo plačevati iz župniškega premoženja, in ako to ne zadostuje, iz religijskega fonda ali državne podpore. Najvišja za župnike je 600 gld., za kaplane 400 gld., najnižja 300 gld. Minister Conrad s temi odsekovimi sklepi ni zadovoljen, temveč bi raji videl, da še ostane pri vladnem po Stremayrji predloženem nasvetu, po katerem so plače veliko nižje odmerjene; levičarji Conradu pritrdé, pa večina bo gotovo glasovala za odsekov predloge. Morda se ta stvar še pred prazniki v zboru reši.

V današnji seji državnega zbora je Lienbacher stavil sledeči, za kmetski stan prav imenitni predlog, katerega so tudi slovenski poslanci podpisali. Predlog se glasi:

Član 1.

To, kar h kmetijskemu posestvu spada (fundus instructus — §§. 294 – 298 obč. drž. zak.) se ne more eksekvirati. Ta pripadek more se le s kmetijskim posestvom vkupe eksekvirati.

Razkosavanje kmetijskih, v zemljiščnih knjigah kot celota upisanih zemljišč v svrhu eksekutivne prodaje ni dovoljeno.

Član 2.

Kot cenilna vsota kmetijskih zemljišč v svrhu eksekutivne dražbe naj praviloma velja oni znesek, ki po obstoječih zakonih služi kot podlaga za preračunjenje pristojbin od zemljišč in na njih stoječih poslopih.

Sodnija more, če posebne razmere govore za potrebo, na zahtevanje stranke dovoliti cenitev po veččakih.

Član 3.

Za eksekutivno prodajo kmetijskih zemljišč določita se samo dva dneva in se more zemljišče, ako se pri prvem terminu ni prodalo vsaj za cenilno vsoto, pri drugem terminu prodati tudi pod ceno, vender ne pod polovico cenilne vrednosti.

Član 4.

Če kdo pri eksekutivnej dražbi kupi kmetijsko posestvo, ima občina, v katerej je to zemljišče, pravico, da v prvih štirinajstih dneh to zemljišče za skupilno vsoto prevzame, a s to zavezo, da to zemljišče dolžniku, njegovej ženi, ali jednemu njegovih otrok proti povračilu lastnih stroškov nazaj izroči.

Občina, ki prevzame tako zemljišče, je prosta kolekov in pristojbin.

Član 5.

Ako pri eksekutivnej dražbi kmetijskega zemljišča, katero se sme tudi pod polovico cenitve oddati, nihče ne ponudi niti polovice cenilne vsote, si mora upnik, ki vodi eksekucijo in je neče ustaviti, zemljišče za polovico cenilne vsote sodnijsko prisvojiti (einantworten) dati. Vender ima v tem slučaju upnik pravico, zahtevati cenitev po veččakih.

Občina ima tudi v tem slučaju pravico, v smislu čl. 4 prevzeti zemljišče za polovico cenilne vrednosti.

„Ruskega Kurjera“

dopisnik na Dunaji piše o Turgenjevljev slavnosti:

Na Dunaji obhajala se znamenita slovanska slavnost, katere so se udeležili samo avstrijski Slovani, a ima velik pomen za vse slovanstvo. Napravila se je iz inicijative dijaških društev slavnost v spomin pokojnega J. S. Turgenjeva, katere so se udeležile skoro vse slovanske narodnosti.

Slovanskim narodnostim se po gostem očita, krajna nesloga, pomanjkanje solidarnosti, zlasti veliko naklonjenost k razdorom majhnim sporom za prvenstvo v vprašanjih, ki se tičejo občnega slovanstva. Kakor je to britko, vender ta očitavanja neso neosnovana, zlasti kar se tiče politike. Ravno to je krivo, da se je o vprašanjih, ki se tičejo vsega slovanstva še tako malo dognalo. Pa v umstvenem in narodno-kulturnem delokrogu opaža se poslednji čas mej slovanskimi narodnostmi neko prizadevanje zbližati se. Taki dogodki, kakor so odkritje českega narodnega gledališča v Pragi, Miklošičeva slavnost na Dunaji in nazadnje ta Turgenjeva slavnost jasno pričajo, da duševno zbližanje slovanskih narodnosti ni prazna fikcija, a plodotvorna ideja, vresničenje katere je moč verovati, ne da bi moral biti kak sanjač ali utopist.

Potem pa opisuje obširno slavnost, kar smo že poročali v našem listu.

Za nas Ruse ima ta slavnost posebno važni pomen. Kakor pri življenju, tako je tudi po smrti neka ruska stranka v svojih glasilih skušala pomanjšati ta veleum, očitajoč mu krajno zapadnjaštvo,

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

Opisuje Prostoslav Kretanov.

XXXIV.

V Črnomlju.

Prišedši z gozdnatih, v bajke zapredenih Gorjancev pozno večer doli v — Drage, bil sem pri g. župniku Popoviči presrečno vzprejet.

G. Ivo Popović dospel je bil za župnika še le nedavno v Drage, in ker je samec — premda kakor znano se grško-katoliški svečeniki morejo ženiti, predno so posvečeni duhovnikom — postregel mi je sam, v apostolski svoji priprostitosti, gostoljubno v pravem slovanskem pomenu . . .

Pozno v noč, menda blizu polnoči, sedela sva z blagim možem tu ob sladkem Metličanci in mej prostodušnim njegovim pripovedovanjem o — Uskokih, vstajali so mi v duši žalostni spomini: V tej hiši in morda uprav na istem mestu, sedel je pred štiridesetimi leti (dne 3. aprila 1841. l.) — Stanko Vraz, pohodivši na svojem potovanju v Ljubljano, tedanjega župnika Predoviča . . . Otožna čuvstva so

mi prošinjala srce, spominjajočega se ondu, s kakšnim navdušenjem je bil pisal Vraz koj drugi dan iz Novega Mesta svoje posestrimi Dragojili o tem svojem pohodu v Dragah in — čez kratkih deset let zagrebli so ga doli v Zagrebu na groblji sv. Jurija, dočim je Preširen, kateremu je takrat pevec „Djulabij“ hitel v naročje, že tri leta pred njim legel bil v „zemljo domačo“ gori na Kranjskem pokopališču. Župnik Predović preselil se je bil pozneje kot kanonik v Križevac in je tudi že davno umrl in Vrazova posestrima — teško da bi bila še mej živimi . . .

Štirideset let pošumelo je v tem minljivosti v naročje! Čudovite spremembe vršile so se v tem časi po širnem svetu! Človeštvo je napredovalo na vseh straneh! Tudi pri nas Slovencih se je obrnilo marsikaj na bolje! Toda prižni Uskoki, kakor sem se prepričal tukaj, životarijo še dan danes v iste bedi, kakor njih je videl onaj Stanko Vraz! Revščina razodeva se po njihovih bornih, lesenih kočah, pregrnenih s strohnelo, z mahom obrašeno slamo; jad in nadloga odseva njim z otožnih obrazov in njihovo milo petje zveni kakor tožeh odmev iz nekdanjih srečnejših časov . . .

In vender se njih človek ne more nagledati

— teh visokostasnih ljudi v njih slikoviti narodni noši! Zlasti ženske — koli po obleki, toli po obrazi — so vrlo mične! A tu ne bodem opisoval ni njihovih košulj, zobunov in čarap niti njih podolgastih obličij, črnih las in očij; kajti suhoparno naštevanje posamičnih predmetov ne nadomesti nikdar cele žive podobe in to sem si ogledal tukaj z zavzetimi očmi, predno sem se vrnil zopet mej modernizovane, v sive halje zavite Slovence . . .

Odkod so se Uskoki priselili na slovensko zemljo, da-li iz Bosne ali Hercegovine, tega nam ne vznanja niti učeni naš zgodovinar — Valvazor, tem manje pa se za to briga lahkoživi potnik, pasoč zvedave svoje oči na pisanem polji sedanjosti. In ker mi kot takemu ni do tega, da bi se zapletal v nepotrebne prepire z učenjaki, nesem se trudil s preiskovanjem, da-li govore denašnji Uskoki še svoj nevarnji „bosanski jezik“ ali že spravljivo „Kranjsko spraho“; nego toliko pa sem se ipak uveril, da je v jedni uskoški pastirici več slovanskega duha in narodnega ponosa, kakor v vseh tistih talmi-slovenskih „gospodičinah“, ki so se lani na Čitalniškem vrtu v Ljubljani ironično posmehovale narodnemu plesu „kolu“ brdkih Belih Kranjic . . .

kosmopolitizem, indeferentizem k vsemu ruskemu, zlasti k slovanskemu, da se on ni zanimal za Slovane in ti ne zanj.

To da je bilo moč napraviti tako slovesnost na spomin Turgenjeva, in njeni sijajni uspeh kaže najbolj, koliko so lažnjiva občutja, koliko je drag spomin Turgenjeva vsem slovanskim narodnostim, ne izključevši slovnofilov. Vsakdo, kdor je bil navzoč pri tej slavnosti, se je prepričal, da je Turgenjev storil več za zблиžanje slovanskih narodnosti, kakor vsi njsuhujši slovnofili vkupe.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. februarja

Posebna komisija **gospodske zbornice** začela je svoja posvetovanja o izjemnih naredbah. Kako bo levica v gospodski zbornici postopala proti izjemnim naredbam, se še ne ve. Nekateri levičarji silili so na to, da bi glasovala proti izjemnim naredbam, drugi pa, da bi se ne udeležila glasovanja. Da bodo izjemne navedbe potrjene, o tem pa ni najmanjše dvojbe.

„Politik“ misli, da je minister Pražak zato pri debati o Herbštem predlogu naglašal tisočletno **češko** državno pravo, da je s tem hotel izreči se proti administrativni delitvi Češke, katero zahtevajo Nemci.

Vnanje države.

Novo **srbsko** ministerstvo napravilo je po vsej deželi jako dober utis. Mnogo odobralnih adres prišlo je na kralja in ministerskega predsednika. — Zastopniki tujih držav v Beogradu so vsi 20. t. m. počastili novega ministerskega predsednika s svojim pohodom. — Kralj je podelil vojnemu ministru Petroviću za njegove zasluge pri reorganizaciji vojske, pospeševanje discipline in zaduženje ustanka Takovski red prve vrste z meti.

Francoska vlada bode zahtevala, da se v kamori odloži posvetovanje o Pavel Bertovem načrtu, ki se tiče povišanja učiteljskih plač, da se ohrani ravnotežje v budgetu.

Angleški minister Childers je prošli ponedeljek v spodnji zbornici razvil nekaj program angleške vlade o egiptovski politiki. Po rešitvi Torkarja bode se pospeševalo izpraznenje Sudana, če je moč z minimi sredstvi. Okupacija v Egiptu bo tako dolgo trajala, da vlada doseže smoter, za katerega je poslala tja svoje čete. Umaknile se bodo pa angleške čete iz Egipta, kadar bode domača vlada v stanu urejati deželne zadeve. Poleg tega vlada Anglija gledala na to, da uredi egiptovske finance. — Kakor poroča nek telegram „Frank. Ztg.“ iz Carigrada, se je obrnila angleška vlada do visoke porte, da pričakuje njene predloge; na to je pa sultan naročil velikemu vezirju, da mu o tej stvari poroča. Neka specialna komisija je potem izdelala poročilo, ki priporoča jedno sledečih rešitev: 1. da se pošljejo vojne čete; 2. da se odpošlje več vojnih ladij; 3. da so odpošlje cesarski komisar v Egipt; 4. da se uplija z moralnimi sredstvi. — Včeraj zvečer imel je pri generalu Graham, ki bo načelnik angleških čet, v Suakim. Danes pridejo angleške čete, ki so na potu, jutri se odpravi ekspedicija proti Torkarju.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 21. februarja. [Izv. dop.]

Danes po kosilu dal nam je — o čemer se je že nekaj dnij govorilo — mestni bobnar na znanje: zvečer ob 6. uri bode naš deželni poslanec profesor Šuklje poročal o svojem za nas storjenem delovanju. Rečeni čas zbralo se je kakih 30 volilcev v mestni

dvorani, mnogo odličnih meščanov je manjkalo. Župan dr. Poznik pozdravi došle, mej njimi tudi okr. glavarja in na predlog izvolita se predsednikom dr. Poznik, zapisnikarjem prof. Nachtigall.

Prof. Šuklje pravi, da vedno zvest svoji obljubi (?) polaga svojim volilcem račun glede svojega delovanja za materijalne in politične naše odnošaje. V prvem obziru, da je predlagal: 1. napravo vinorejsko-sadierejske šole na Dolenjskem, kmetijske ne, ker se bode ta le polagoma doseči dala in ker se do tedaj tudi na rečenem zavodu lahko mimorede kmetijstvo poučuje. Ta šola naj bi se ustanovila v Rudolfovem. 2. Se bode na njegov nasvet inkameriral del Krške ceste, kakor se je čitalo v poročilu deželnega zbora. 3. Se bode že prihodnji mesec trasirala nova cesta čez Gorjance. Glede zadnje in dolenjske železnice ima toliko omenjati dopisniku „Slov. Naroda“, da si on misli železnico po Črmošniški dolini čez Črnomelj, da bode torej nova vožna cesta kljub železnici potrebna. Predlog radi železnice misli staviti v prihodnjem zasedanju deželnega zbora in upa, da bode imel uspeh, gotovo pa je zboljšana cesta boljša, kot negotova želja (t. j. železnica!).

V političnem oziru poudarja svoja nekdanja trpljenja (že staro paradno kljuse!) in svoje staro (!?) prepričanje. Ta vlada nam je dobra, torej se mora podpirati, tembolj, ker jo vselej naši državni poslanci podpirajo. (!) Na Kranjskem odpisala nam je (vlada?) 300.000 gl. zemljišnega davka in dala slovanske šole (pa koliko?). Ako radikalci pravijo, da je po drugih slovanskih zemljah toliko slabše, s tem dokazujejo nelogično svojo trditev, da nam kranjski deželni predsednik ni dober. (Kaj pak, škoda da nas bolj ne tare, uzroki so v kompaktnih Kranjcih in ne v vladi, gospodine!) Ker vlada svoja obečanja spolnuje, zato jo podpira. Zato je glasoval za verifikacijo poslancev velikega posestva, temveč, ker so bili pogreški le formalni, zato je glasoval tudi za znanih 600 gold. Omeniti mora tudi važnega novega volilnega zakona, ki sicer ni popolen (v tem smo jednih mislij z g. poslancem) ki je pa velik naskok proti Schmerlingovi sistemi. (G. prof. Šuklje tega sami ne verjamete!) In tako pojde vse počasi pod to dobro nam vlado; on se bode vedno držal narodnega programa, pa upa, da bode z mirnimi sredstvi več dosegel, kakor bi se z radikalnimi. (—?) Ko sta bila še dva gospoda stavila manjša vprašanja radi materijalnih zadev Novomeških, izrazi g. župan, da smo menda vsi s celim programom g. poslanca zadovoljni. G. Guštin znani glavar „nemške“ požarne brambe, za časa, ko se je zidal „Narodni dom“ iz lastnih uzrokov dober narodnjak, predlaga, da se prof. Šukljeju izreče zaupnica in mu zakliče živio! (Par živio se sliši; mi čestitamo!) G. župan vpraša, kdo ni zadovoljen s tem predlogom, na kar se, seveda, ne oglasi nikdo. Nekateri se neso hoteli zameriti g. stotniku, nekateri g. županu, nekateri — vladnemu poslancu.

Več kot polovica volilcev — mej njimi najodličnejši, — ni prišla, češ, da g. profesorja letošnji program dobro poznajo! Mi želimo, da bi ga tudi g. prof. Šuklje sam spoznal in razvidel, je li dobil danes zaupnico ali ne! Želimo dalje, da bi kolikor manj hlepel po originalnosti in da bi kazal slovanski narodni program v dejanji!

Poslovivši se drugo jutro pri gostoljubnem Dražkem župniku, krenil sem proti Suhorju in od ondu na jug ter skoz razna sela dospel pred stari gradič — Smuk, stoječ mej košatim sadnim drevjem ondu ob vznožji proti iztoku nagnjenih vinogradov. Tu sem se oglasil pri dobrovoljnem prijatelji Franji Kuraltu; a naletel sem ga v postelji, zavitega v gorke odeje — zlobni protin šinol mu je bil namreč v živce o nekem deževji doli na Hrvatskem. Toda šegavi in originalni njegov strežnik preganjal mu je bolečine s pikrimi svojimi dovtipi in ko sem ga še jaz spomnil onih časov, ko so se mu v Ljubljani razširjale „očesne zenice“, ter kje in kako si jih je zdravil, pozabil je ves svoj hrvatski protin, zlasti ko je strežnik privlekel na dan stare folijante izpod zemeljske biblioteke. . . Na večer vrnil se je domov prijatelj brat, g. E. Kuralt, ž njim prišel je g. Pfeifer iz Ljubljane in zopet nas je iznenadila polnoč mej radostnimi pogovori.

Drugo jutro, po izbornem zajutru, čakala je naju pred gradom graščakova kočija; toda, dočim sta gosp. Pfeiferja čila rujavca vnesla proti Metliki, zahvalil sem se jaz na ponujeni vožnji ter se napotil v — Semič. To vam je lično selo, le-

Domače stvari.

— (V odbor za pospeševanje dolenjske železnice) volil je mestni zastop Ljubljanski v tajnej seji: župana g. Grassellija, podžupana g. Fortunio in mestnega odbornika g. F. Žužka.

— (Profesor Šuklje in „Slovenija“.) V včerajšnjem (20. februarja) zborovanju stavljen je bil v akademickem društvu „Sloveniji“ predlog, naj se profesor Šuklje zaradi svojega vedenja proti težnjam slovanskega naroda kot častan član iz društva izobči. Po živahnej debati bil je ta predlog od večine navzočih članov vsprejet. Na ugovor predsednikov, da večina ne zadostuje za izobčenje profesorja Š., temveč, da morati biti dve tretjini glasov, nastala je silna razjarjenost. Po živahni debati se je potem sklenilo, da se voli odbor, ki ima v tej zadevi razsoditi. Za slučaj, da ta odbor razsodi v smislu manjšine, bode večina v novem zborovanju svoj predlog ponovila in v tem slučaju nadeja se več, nego na dve tretjini glasov, ker je zoper izobčenje profesorja Š. glasovalo prilično malo glasov.

— (Ustopna znamenja za Sokolovo maskarado) dobivajo se jutri, v ponedeljek in v torek od 2. do 4. ure popoldne v Čitalnici, I. nadstropje, in tudi čez dan v prodajalnici ur g. J. Geba v Slonovih ulicah. — Da ne bode zadnji dan pri nakupovanju ustopnic popoldne v Čitalnici in na večer pri kasi prevelike gnječe, opozorujemo slavno občinstvo, da si blagovoi ustopnice kolikor možno že prve dni preskrbeti. Slednjič se objavi, da so ustopnice samo za one osebe veljavne, na katerih imena so se vzele. Odbor.

— (Novo poslopje za porotne obravnave) v Ljubljani je sedaj popolnem dodelano, razven pohištva v porotnej dvorani. Okolu 20. dne marca t. l. bode se preselilo državno pravdnistvo iz Rudeževe hiše v novo poslopje. Porotna sesija, ki se prične 3. marca t. l., bode še v starej dvorani v Zatiškem dvoru.

— (Zatvorila) se je po ukazu mestnega zdravniškega urada mestna dekliška šola v redutnem poslopji, ker je v hiši oboel jeden gospod za tifusom.

— (Frančiškanska cerkev) v Ljubljani dobila je te dni po oskrbi g. župnika o. Medica zopet nov kinč, namreč krasno izdelane notranje vrata, vse okrašene s tako zvanim katedralnim steklom. Mizarsko in ključarsko delo izvedeno je prav okusno v starinskem slogu.

— (Trgovski ples) je vrgel 727 gl. 6 kr. čistega dobička na korist penzijske glavni trgovskega bolnišnega in penzijskega društva.

— (Zopet česko požrtvovalno rodoljubje.) Odbor društva „Ustřední Matice školská,“ je nedavno po českich časopisih razglasiti dal poziv, s katerim rodoljube prosi podpore za „Matico,“ to prepotrebno in vrlo delujoče sredstvo proti „Schulverein“-ovim nakauam in delom. In že prinašajo dan na dan časopisi česki mnogo izkazov o novih članovih „Matice,“ o novih podpornikih in darilih. Tu se zapišejo vá njo vsi stalni gostje jedne gostilne, tam jej poklonijo duhovniki jednega vikarijata 100 gold. in še druge nameni jej posojilnica 1000 gold., in tako dalje. Čehi pač ob nobenej pri-

Po veri spadajo Uskoki; to je Žumberčani in naseljenci mej belimi Kranjci na pr. na Hrastu, Skemlovci, Dolu pri Dragah, k grško-zjedinjeni cerkvi z mašo v staroslovanskem jeziku ter imajo svoje župnije v Dragah, Radatoviči, Kaštu, Soščah, Pečnu, Mrzlem polji, Graboru in Stojdragi z 8000 dušami; samo Žumberčani v župnijah: Žumberšk, Kalje in Oštrc s 4000 dušami so rimsko-katoliške vere. Marijendolci — kacih 400 duš — in njih sosedje Bojanci, v sodnem okraji Črnomaljskem, kake dve uri od Črnomlja proti Vinici, okoli 300 duš, so vere grške nezjedinjene, pravoslavni Srbi, kakor trdi njih župnik v Marijendolu g. Ivan Vukelić, kateri se podpisuje: „pravoslavni srpski svečenik“ . . . Tudi Žumberčani bili so nekaj pravoslavni, dali so se pa s časoma z obljubami pridobiti in zjediniti; za to jih pa pravoslavni še dan danes nič kaj lepo ne gledajo, veleč, da so „odpadniki“, in zares, kakor občuje rad in mnogo imenovani pravoslavni pop s sosednimi katoliškimi duhovniki na Preloki, Odleščah, Podzemli ite.; ne sliši ga nikdar ni besedice spregovoriti z rimko-grškim svečenikom.

Beli Kranjci pa so, brez razločka, vere rimske-katoliške . . .

žeče okrog svetle cerkve na zelenem vznožji prisojnih gor, mej katerimi se blišče gori po hribu v dolgej vrsti bele vinogradniške hiše . . .

Ko sem si ondu napasel zvedavost po čitalniških novinah in se pokrepčal pri blagodušnem delu, č. g. Alešu — gnalo me je nemirno srce po beli cesti naprej, tja čez širno polje, skoz prozorne, z velim listjem nastlane gozde in po brezsmotnem blodenji prišel sem v — Podzemelj, ko je baš zvonilo poludan. Tu najdem pri gostoljubnem gosp. župniku Dovganu zbrano veselo družbo in v njej Črnomeljskega okrajnega sodnika, g. Deva. Mej kosilom oglasi se tod mimo potujoči Ljubljanski znanec, krepkoplučni Dežko; za njim se nam pridruži še tamošnji g. učitelj in bilo nas je lepo število okrog podolgaste mize. Tu se je napivalo in govorilo, in vse zdravice bile so prošinjene s plamtečim slovanskim duhom; vmes pa je zvenelo veselo petje, da se je razlegalo daleč izpod — „mernika“ po rumenečem, z bliščečim grozdem obvešenem trsji . . . Toda zdaj, kakor čujem, razdvojil je tudi to dolgoletno družčino „spravljivi“ duh naše politične razmršenosti in „mernik“ — samuje bojda ostavljen tam sredi gorice . . .

liki, ne pozabijo svojega naroda, narodnih podjetij! In mi, in pri nas? Nesmo še čuli, da bi se kaj čistega doneska pri domačem denarnem zavodu odločilo za „Narodni dom,“ in tako dalje! Začeli smo že skladati, a opustili smo, i tako dalje!

— (Nemški Schulverein v Ameriki!) Gospod Nagele, znani postranski profesor v Mariboru, sicer pa prototip nemško narodnega hujšaka, postavil se je v časopisu „Oesterreichisch-Amerikanische Zeitung“, izhajajočem v New Yorku, kakor kak berač na božjem potu, kjer med jokom in stokom pridruža Amerikance, naj za sveto božjo voljo podpirajo nemšk „Schulverein“ v Avstriji in naj v ta namen povsodi po Ameriki osnujejo „Ortsgruppen.“ V tako „Ortsgruppe“ naj bi se najprej v New-Yorku zbralo in združilo vse, „kar ima um in srce za nemški narod in za Avstijo, od Slovanov in Madjarov zatirano!“ Pa tudi drugi Amerikanci naj bi bili deležni nemških in „Schulvereinovih“ blagrov! Dobrovoljni Nagele namreč piše: „Zna se, da smejo v takšno „Ortsgruppe“ pristopiti tudi drugi, ne zgolj Nemci, ako so v stanu pomen nemškega jezika, jezika svetla in prosveta, uvideti in ceniti. Saj nikakor ni majhno število t. h. „Ortsgruppe“ v Avstriji, kojih članovi so slovanski rojaki, kateri pa so „Schulvereinovci“ za tega delj, ker se s njim težnje tistih narodnih fašatikov vidijo nesposobne, ki hoté v sovražnem zaslepljenju svojim sorojakom in njih otrokom braniti, da bi se priučili nemškemu jeziku.“ — Glejte no dobro! Grda nevhvaležnost, če se vsa čiharna Amerika hitro ne prevrže v „Schulvereinovo „Ortsgruppe!“ Kdaj je neki to revno „zatirano“ nemštvo postalo tako dovtipno, dobrovoljno! In Nagele, kaj pravite? Hitro z njim — v kroniko predpustno!

— (Iz Velikih Lašič) se nam piše v 22. dan t. m.: Vas Rašica je v plamenu. Dozdaj, (poludne) ko to pišem, pogorele so hiše šestim gospodarjem. Ogenj sega od Bzeta in Bambča, katera sta srečno rešena do Štruklja in Petriča. Vmes bivajoči posestniki so žrtev ognja. Škoda je zdatna. Vrli Laščanje so s tremi brizgalnicami ogenj omejili, sicer bilo bi vse zgubljeno. Slava jim! Ogenj začel se je pri Grebenc-u. Drva v peči so se bila vnela in komaj, da so ogenj udušili v peči, prikazal se je goreč petelin že vrhu strehe. Nesrečniki so baje vsi zavarovani. Sreča! J. P.

— (Narodne cerkvene pesni) na Primorskem je sklenil zbirati in harmonizovane na svetlo dajati odbor „Cecilijinega društva za Goriško nadškofijo“. V ta namen prosi vse prijatelje narodne cerkvene glasbe, da bi nabirali cerkvenih pesni besede in napeve (zadostuje tudi prvi glas sam), ter pošiljati jih ureditelju gosp. Danilu Fajgelju, nadučitelju v Tolminu. — Z veseljem pozdravljamo te korake v odkritje in prosep narodne cerkvene pesni in priporočamo to zadevo toplo vsem rodoljubom, da naj pripomorejo oteti tudi to narodno blago.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 23. februarja. Obešenje Majlathovih morilcev izvršilo se je ob 7. uri zjutraj na dvorišči jetnišnice. Točno ob 7. uri bili so na mestu zastopniki sodišča, državnega pravdnštva, zdravniki in osebe, ki so dobile

vstopnice. Obsojenci se privedo, postavijo pred vešalne sohe, državni pravdnik prečita sodbo. Najprej potegne se Sponga, potem Pilety, nazadnje Berecz kvišku. Vse je trajalo jedva osem minut. Po preteku 20 minut konstatovala se je smrt vseh treh. Ob 8. uri prenesla so se trupla v dotični prostor jetnišnice, ter tam obducirala. Red se ni kalil.

Pariz 23. februarja. Bivši vojni minister general Borel je umrl.

Pariz 23. februarja. Princ Napoleon vzprejel je 80 odposlancev odbora revizionistov v prisotnosti princev in imel govor, ki se smatra, kot nekak manifest. Poudarjal je jedinstvo v obitelji Napoleonovej, označil ustav z l. 1875 kot splotko Orleanstva in kot vzrok sedanjih vznemirajočih simptomov ter naglašal, da se sopet revindicira pravo narodu, da voli vlado in vladarja,

Pozivi!*)

Pri Miklošičevij slavnosti v Ljutomeru sprožila se je misel, osnovati pevsko društvo, obsegajoče vse slovenske pokrajine. Da je tako društvo potrebno in da bi bilo za narodno stvar velike važnosti, priznavalo se je vsestransko. Do zdaj je namreč skoraj nemogoče, iz mši Ljubljano, prirediti velik pevski zbor in najlepše skladbe, tako Slovenske kakor tudi drugih Slovanskih narodov, ostanejo nepoznate večini Slovenskega občinstva. Če se priredi kaka narodna svečanost, pri kateri je vsekako petja potreba, stane jako veliko truda, nabrati v to svrho dostojno število pevcev, in še tedaj manjka mej pevci vzajemnega duha, ki veje le tedaj mej njimi, ako so vsi zvezani v celoto in ako jih vodi kapelnikova roka, ki pozna vsacega pevca.

Ozira se na te razloge, vzprejeli so pri Miklošičevij slavnosti navzoči pevci navdušeno misel, osnovati tako pevsko društvo in izvolili so takoj odbor, kateremu se je dala naloga, pravila sestaviti in jih predložiti vladi v potrjenje. Predložena pravila je c. kr. namestnija v Gradcu z odlokom od 31. januarja 1884, števil. 1418 potrdila.

Glavne točke teh pravil so:

§ 1. Društvo je ime „Slovensko pevsko društvo“; svoj sedež ima v Ptuj; namen pa mu je: gojiti slovensko in sploh slovansko petje in glasbo.

§ 3. Svoj namen doseže društvo po tem,

- a) da se uči v društvu petje in glasba,
- b) da prireja društvo pevske in glasbene zборе,
- c) da sodeluje pri narodnih svečanostih.

§ 4. Društvenik more biti vsak prijatelj (gospodje, gospe in gospice) slovenskega in sploh slovanskega petja in glasbe.

Društveniki so pa: izvršujoči udje (plačujejo 1 gld. letnine in 50 kr. vstopnine); ustanovniki (plačajo enkrat za vselej, ali pa v dveh obrokih 25 gld.); podporniki (plačujejo 2 gld. letnine in 50 kr. vstopnine) in častni udje (brez vsake dolžnosti).

§ 13. Kapelnik določuje z zastopnikom, ki ga je odbor pooblastil, pesni in muzikalne komade, katerih se morajo učiti društveniki ima zvonanjimi udi v obrokih, ki jih določuje odbor, pevske vaje v dotičnih okrajih in je vodja pri pevskih in glasbenih zborih.

§ 14. Za okraje, ki jih določuje odbor, imenuje odbor poverjenike. Poverjenik je voditelj pevcev v svojem okraju. Njegova naloga je, skrbeti za to, da se število društvenikov v njegovem okraju vedno množi in da se društveniki pridno vadijo; on dobiva partiture ali pa posamične glasove od arhivarja,

*) Drugi slovenski listi se prosijo, da ponatisnejo ta poziv.

pobira društvenino od društvenikov v svojem okraju ter jo pošilja blagajniku.

§ 18. Vsako leto meseca septembra priredi se veliki pevski zbor. Pri tem pevskem zboru morajo po § 5. vsi izvršujoči članovi navzoči biti; oproščeni so le tisti, ki to poprej naznanijo odboru in navedejo uzroke svoje odsotnosti! Če spozna odbor te uzroke kot nedostadne, izključi se ta društvenik.

§ 21. Pevski zbori smejo se prirejati v vsakem političnem okraju, kjer ima društvo svoje društvenike,

§ 22. Ves denar, ki ga plačujejo ustanovniki, ki se daruje v to svrhu, ter polovica prebitka na koncu društvenega leta uporabi se za to, da se napravi društvena glavica. Glavica se mora naložiti pri kakem narodnem zavodu, ter se le v izrednih slučajih sme uporabiti, če bi se n. pr. kaj stalnega za društvo nakupilo.

§ 24. Od društvenih dohodkov se plačuje tudi potnina k velikim pevskim zborom, ako jo zahteva kateri ud in mu jo dovoli odbor.

§ 27. Društvo prične svoje delovanje, ako se je oglasilo vsaj petdeset izvršujočih članov, s tem, da skliče osnovalni odbor veliki zbor, pri katerem se voli odbor.

To so glavne točke društvenih pravil. Iz njih je razvidno, da se bode slovensko petje jako pospeševalo, če se bode delovalo v smislu pravil. Kar posamičnim pevcem ni mogoče, storilo se bode skupno. Vsaj jedenkrat v letu priredi se bode pevski zbor, kakršnega do zdaj ni bilo mogoče prirediti. Da se bode s tem pospeševala tudi narodna zavest, umljivo je samo ob sebi.

Torej slovenski rodoljubi pristopite k „Slovenskemu pevskemu društvu!“ Velik je sicer narodni davek; mnogo mora posamičnik darovati: ali v poštev jemaje gotovo velik uspeh, ki ga bode imelo društvo za narodno stvar, pričakuje osnovalni odbor, da se oglašajo mnogo ustanovnikov in podpornikov. Vse one pa, tako gospode, kakor njezne krasotice, katerim je Bog podelil petja glas, uljudno vabimo, da pristopijo kot izvršujoči udje. Z oglasom naj se blagovoljno pošlje 50 kr. kot upisnina na „osnovalni odbor Slovenskega pevskega društva“ v Ptuj.

Kakor hitro se oglašajo potrebno število izvršujočih udov, sklical se bode prvi veliki zbor in to pr najbrž v Maribor.

V Ptuj, meseca februarja. 1884.

Osovalni odbor
„Slovenskega pevskega društva“.

Zahvala.

Podpisani odbor šteje si v prijetno dolžnost, najto-plejše zahvaliti se velikodušnim darilecem o priliki požarno brambovskega plesa dne 17. t. m., katerega čisti dohodek 56 gld. 60 kr. je namenjen podpornej matici prostovoljne požarne brambe.

V Kranji, dne 20. februarja 1884.

(121) Odbor za požarno brambovski ples.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. febr.	7. zjutraj	739.27 mm.	— 7.4°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.04 mm.	+ 5.6°C	sl. svz.	jas.	snega.
	9. zvečer	737.55 mm.	— 0.2°C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura — 0.5°, za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 60 kr.
Srebrna renta	80 „ 70 „
Zlata renta	101 „ 45 „
5% marona renta	95 „ 05 „
Akcije narodne banke	845 „ — „
Kreditne akcije	307 „ 20 „

tem metézi vsakolično lovsko orodje, rastlinje, in kamenje in po mizah — koli dražestna gromada s šarnimi napisi ovitih steklenic, fino brušenih čašic in pisanih toril, mej katerimi se razgrinjajo ljubki posnetki lovskih dogodkov. S kratka: čarobno skrovišče čudaškega samca, strastnega lovca, katerega menda že celo leto ni pospravljala ženska roka. In če prideš v njegov hlev, razgrne se ti zanimljivo življenje! Čili konji, prijazno rezgetajoči o gospodarjevem prihodu, brzonogi lovski psi, za katere usmiljeni lovec redi nalašč svojo „tozo“ in sem ter tje švigajoči zajci — to vam je veselje!

Srečni lovec, živeč vedno v neposredni dotiki z blago, neoskrunjeno narodo — tebe se ne prime vsa posvetna ničemernost! In če se ti pristudi hinavska družina človeška — zbežiš ven v svobodni log k nepopačenim živalim! — —

Prijatelj Šetina hotel me je pridržati, da bi šla ogledovat po deželi običaje Belih Kranjcev; ali meni je srce hrepenelo v — druge kraje.

In ko se je solnce nagibalo k vrhovom Kočevskih gôr, korakal sem iz mesta ven — po samotni cesti proti zapadu.

Solnce je bilo utonilo že davno za Kočevske hribe, ko smo se razšli.

Naju z g. sodnikom je ponesel jadri voz po samotni cesti, mej tihim grmovjem tja v — Črnomelj.

Tu so naju vzprejeli v razsvetljeni čitalnični sobani veseli gostje in radosti, govorov in petja zopet tisto noč ni bilo ni konca ni kraja — a dovolj bodi naposled vseh teh zabav in gostij, ki neso smoter in namen mojemu potovanju!

Drugi dan — bila je nedelja — sprehajala sva se s prijateljem Šetino po trgu gori in doli. Ondu ob cerkvi stale so nalik belim golobicam v krdelih mične, vitkostasne Bele Kranjice, in tam na onem konci trga pa čili mladeniči v pisani svoji obleki. Še jedenkrat pred svojim odhodom iz Bele Krajine napojil sem si pogled z žarečimi bojami slovanske narodne noše in ko je ljudstvo pohitelo v svetišče, ogledal sem si mesto.

Črnomelj, kakor se ti kaže dan danes, vzbujati v srci melanholična čuvstva. Premda je po njem lepih zidanih poslopij, obvisi ti pogled na bornih, mej njimi koprnečih kočah, katere molé črne, okajene skodljaste strehe mlo proseče v zrak

Otožen sem odvrnil oči tej žalej sliki pozabljenega, svetovnemu prometu oddaljenega mesta ter zavil ven čez most preko zelene, v globoki strugi bistro šumeče Dobličanke.

V narodnem obziru so Črnomeljci zavedni Slovenci. Županstvo je odločno narodno, v sodišči slovensčina enakopravna; le tam v „gradu“ ima bojda nemštvo „eine feste Burg“. Ali v obče pa mej Belimi Kranjci ni ugodnih tal za blaženo germanstvo, ker inace bi g. dr. Linhart ne bil odnesel svoje kulture mej — Kočevarje. Tako je prav: „Svoji k svojim!“ In Kočevarji so, po Pirkerjevem spričalu neki precej potrebni — regeneracije ka-li!

Popoldne, ko sem bil obiskal tamošnja gospoda kaplana in dva ondu živeča rojaka, in si ogledal marljivo obdelani šolski vrt prijatelja Šetine, spremil me je ta v stanovanje zanimljivega čudaka Črnomeljskega — g. Pavlina. In v resnici: tu se mi je predložil diven prizor iz — lovškega življenja! Po stenah so razobešene v genijalno sestavljenih skupinah dragocene lovske puške, dvocevne damascenske ostraguše, raznovrstni samokresi, jelenove rogove, umetno premrežene lovske torbe itd., po okusno zrezljanih policah pa je razloženo v slikovi-

London	121 gld. 50	kr.
Srebro	9	61
Napol.	5	71
C. kr. cekini	59	25
Nemške marke	250 gld. 123	25
4% državne srečke iz l. 1854	100 gld. 172	25
Državne srečke iz l. 1864	101	45
4% avstr. zlata renta, davka prosta	121	80
Ogrska zlata renta 6%	90	25
" papirna renta 5%	87	90
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117	20
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	20
Kreditne srečke	100 gld. 173	25
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	233	20

Mlada leta,

napisal J. Gradačan,
dobivajo se pri

J. Bonaču, knjigovezu na Poljanah šte. 10,
po 20 kr., s pošto 22 kr., za deset iztisov ni treba pla-
čati poštne. (116-2)

Vsak dan

sveže predpustne krofe.

J. Föderl-ova pekarija sladčic

v Lingerjevih ulicah. (29-7)

Melange Marmelade

mešani salsen (rastlinski sok)

dobiva se jako fin in svež po jako nizke ceni, kg. po 60 kr.,
na debelo pa še ceneje, pri (84-7)

J. R. PAULIN-u.

na Stolnem trgu št. 1, na oglu Špitalskih ulic v Ljubljani.

C. k. privilegij za izboljšanje
šivalnih strojev.

Ivan Jak,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.
Zaloga vsakovrstnih
šivalnih strojev
za družine in rokodelce, rabljivih za
vsakotero šivanje. (113-1)
6letna garancija!
Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Umetne (32-13)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja p'ombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Za rodovine.

Razširjenje davice, tifusa, škardatice, osepnic itd.,
je samo z uničenjem okuževalnih kalov mogoče. Da
se to doseže, treba je dobrega, popolnega, neškod-
ljivega in zdravega desinfekcijskega sredstva za sobni
zrak. Tako sredstvo, ki zadostuje vsem tem zahte-
vam je **Bittner-jev „Coniferen-Spirit“**; razpr-
šen širi po zraku prijeten, balzamičen duh po gozdu,
z množino „ozona“ razkroji se vsi v zraku naha-
jajoči se nižji organizmi, kakor: gljive, vrenja, bak-
terije itd. in njih škodljivost uniči. Od mnogih zdrav-
nikov priporočeni „Coniferen-Spirit“ dobiva se pri-
stni samo pri izdelovalci **Jul. Bittner-ju**, lekarni
v **Reichenau-u**, Spodnja Avstrija, in v spodaj na-
vedeni zalogi. — Steklenica velja 80 kr., 6 steklenic
4 gld. in patentirani razprševalni aparat 1 gld. 80 kr.
Zalogo v Ljubljani ima lekar **J. pl. Trnkoczy**,
na Mestnem trgu. (792)

Slamnike

vsake vrste razpošilja po nizke ceni

Alojzij Škraber-jeva tovarna za slamnike
v Domžalah.

Uzorec, kakor naročnine pošljejo se takoj proti
poštnemu povzetju. (117-2)

5000 1 (788-17)

ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Obleka na obroke!!

DUNAJ, (98-5)

Mariahilferstrasse 25.

Obleka za gospode. | Obleka za dame.
Ogrtači, | Pomladanska obleka,
spomladanska obleka, | dežni plašči,
salonska obleka itd. | ženska ogrinjala itd.

Modno, rečno, ceno

prodaja tudi v provinci na mesečne obroke
že dolgo let obstoječa in sloveča prodajalnica
narejene moške in ženske obleke

M. WOLF, DUNAJ,

VI., Mariahilferstrasse 25.

Natančneje vsakemu naročevalcu pismeno.

Zahvala.

Podpisano ravnateljstvo čuti se prijetno dolžnega, izreči javno najtop-
lejšo zahvalo častitemu odboru kupčijskega plesa, ki je bil 16. februarja t. l.,
gospodom: Emerihu Mayer-ju, Franu Schantel-ju, Josipu Benediktu, Hugu
Fischer-ju, Karolu Karinger-ju, Henriku Kendi, Ivanu Kozler-ju ml., Al-
fredu Lednik-u, Ivanu Palfinger-ju, Viktorju Schiffer-ju, Frideriku Soss-u,
Ernestu Stöckl-ju, Karolu Till-u in Mat. Treun-u, za njih trud pri aranžira-
nji plesa, zlasti pa še načelniku odbora, gospodu Emerihu Mayer-ju, šefu
J. C. Mayer-jeve firme, za blagovoljni vsprejem vodstva in previdno izvršitev
tega v vsakem obziru sijajnega plesa, po katerem je došla pokojinskemu zakladu
podpisane družbe do sedaj še ne dosežena vsota 727 gld. 6 kr.

V Ljubljani, v 22. dan februarja 1884. (122)

Ravnateljstvo kupčijskega bolniškega in pokojinskega društva.

Ravnatelj: **A. Dreö.** Tajnik: **Pavel Drahsler.**

Za predpustno saisono

priporočam svojo bogato zalogo cvetlic, nevestinih vencev
in pajčolanov, entré-zavratnikov, vetrnjač, čipk in
trakov vsake vrste, nadalje svetlobarvastih atlasov, brocatov,
satina, tarlatana, crepelisa, indijskega batista in bo-
bineta.

Na novo upeljano:

glacé-rokovice najboljše kakovosti

vseh vrst in barv, na izbero za gospode in gospé.

Z velespoštovanjem (53-6)

J. S. BENEDIKT.

ADOLF WERTHEIM

& Comp.

tovarna za blagajnice.

Praga. Dunaj. Pešta.

S tem naznanjamo, da smo naše

zastopništvo za Kranjsko

izročili gospodu

(120-1)

J. J. NAGLAS-u,

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7.

Ta bode cenjena naročila vselej točno izvrševal.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Računski sklep „Kmetske posojilnice Vrhniške okolice“,

registrovane zadruge z omejenim poročtvom

na Vrhnikih,

za drugo upravno leto 1883.

Blagajnični konto.

Prihod:	gld.	kr.	Razhod:	gld.	kr.
1 Saldo začetkom leta 1883	368	83	1 Za konto inventara . . .	—	90
2 Na konto deležnikov za 9	900	—	2 Za konto uležnikov vrnene	12585	68
3 Na konto rezervnega za-	—	—	3 Za konto dolžnikov mej	—	—
klada ustopenina a 3 gld.	27	—	letom izposojenih 299	90643	—
od 9 deležev	—	—	strankam	—	—
4 Na konto uležnikov v letu	43667	19	4 Za konto denarnih zavodov	9000	—
1883 uležilo 186 strank	—	—	naloženo	—	—
branih ulog	60772	47	5 Za konto obresti uležnikom	443	75
5 Na konto dolžnikov za vr-	7100	—	izplačane obresti	—	—
nena posojila	3034	64	6 Za konto upravnih stro-	202	92
6 Na konto denarnih zavo-	345	20	škov	—	—
dov za vzdignene uloge	1847	01	7 Za konto dividende delež-	236	84
7 Na konto obresti za upla-	—	—	nikom izplačane za leto	—	—
čane obresti od posojil	—	—	1882	—	—
8 Na konto upravnih	—	—	8 Za konto raznih in prehod-	1842	32
9 Na konto raznih in prehod-	117662	34	nih	2706	93
nih	—	—	9 Za konto bilance kot saldo	117662	34
	—	—		—	—

Od čistega dobička konec leta 1883 pripade rezervnemu zakladu 382 gld. 93 kr.,
kateri znaša tedaj začetkom leta 1884 814 gld. 77 kr.

Bilančni konto.

Aktiva:	gld.	kr.	Pasiva:	gld.	kr.
1 Na konto inventara za vred-	123	30	1 Za konto deležnikov 65 upla-	6500	—
nost po odbitih 30 odst.	—	—	čanih deležev a 100 gld.	—	—
2 Na konto dolžnikov za	53134	53	2 Za konto rezervnega za-	431	84
strankam izposojenih	5245	30	klada začetkom l. 1883	—	—
3 Na konto denarnih zavodov	—	—	3 Za konto uležnikov hra-	50885	71
Na blagajnični konto:	2706	93	nilne uloge od 254 ulež-	—	—
Saldo 31. decembra 1883	—	—	nikov	—	—
	—	—	4 Za konto obresti:	—	—
	—	—	a) Kapitalizovane obresti od hra-	—	—
	—	—	nilnih ulog . 1245 gl. 84 kr.	—	—
	—	—	b) dolžne obresti	—	—
	—	—	deležnikom . 287 „ — „	—	—
	—	—	c) za l. 1884 pred-	—	—
	—	—	plačane obresti	—	—
	—	—	od posojil . . 794 „ 57 „	2327	66
	—	—	5 Za konto upravnih stro-	300	—
	—	—	škov	—	—
	—	—	6 Za konto zgube in dobička:	—	—
	—	—	Čisti dobiček konec leta	764	85
	—	—	1883	—	—
	—	—		61210	06
	—	—		—	—

Na Vrhnikih, dne 13. februarja 1884.

Fran Kotnik m. p.,
ravnatelj.

(115-2)

Josip Lenardič m. p.,
denarničar.

Miha Tomšič m. p.,
preglednik.

Jakob Petrič m. p.,
odbornik.

Z glavnimi in pomočnimi knjigami primerili in v redu našli:

Za nadzorstvo:

Ivan Majaron m. p.

Peter Lenassi m. p.

Anton Vonča m. p.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.